

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

linger, vi har haft, at jeg ikke indsaa Nytten af at indkalde Rigsdagen til en Sommersamling for at tage Stilling til Kornloven. Selv om vi nærmer os Høsten, altsaa kommer hen omkring Midten af August, er det ikke sikkert, at vi da har et større Overblik over Landbrugets almindelige økonomiske Situation, og selve dette at indkalde Rigsdagen til en Sommersamling er jo noget, som i hvert Fald Regeringen har bestræbt sig for at slippe fri for, idet vi har den Opfattelse, at baade Rigsdag og Regering kunde have godt af for en Gangs Skyld at faa en lille Smule Sommerferie.

Det er rigtigt, at jeg ikke fik Tilslutning fra Landbrugsorganisationerne; dog har jeg Indtryk af, at Husmandsrepræsentanterne saa med betydelig Sympati paa det Forslag, jeg kom med, og hvad angaar Repræsentanterne for Tolvmandsforeningerne — det vil sige dem, der afleverer de store Mængder Korn —, kan jeg henvise til, at den konservative Ordfører i Folketinget, der som Medlem af Bestyrelsen for Tolvmandsforeningerne har deltaget i de Forhandlinger, der har været ført med mig — det er Hr. Victor Larsen, jeg tænker paa —, forleden Dag stærkt understregede, at Tolvmandsforeningerne paa intet Tidspunkt havde rejst Krav om Prisforhøjelse. Man kan altsaa sige, at jeg er i den noget mærkværdige Situation, at jeg har i hvert Fald en vis Tilslutning dels fra de helt smaa Landbrug, dels fra dem, der skal aflevere den største Mængde Korn.

Jeg giver det ærede Medlem Hr. Hauch fuldständig Ret i, at der har været en betydelig Stigning i Landbrugets Udgifter, men her kommer alligevel Forskellen mellem det ærede Medlems og min Opfattelse frem. Jeg anser nemlig ikke Kornloven for et brugbart Instrument til at skabe en Forbedring i den samlede landbrugsøkonomiske Situation. Kornloven er særdeles egnet til at splitte og dele Landbruget, det er en Situation, vi har oplevet nogle Gange, jeg ogsaa, og det er ikke en Situation, jeg ligefrem opsøger. Jeg har, hvor det har været mig muligt, søgt at samle Landbruget til en enig Opfattelse, og derfor vil jeg ogsaa minde om, at da i sidste Efteraar drøftede Lovgivningen om Fastsættelse af Priserne paa Smør, Flæsk og Æg, var jeg i den heldige Situation at kunne henvise til, at Landbrugets Organisationer stod enige om de Forslag, jeg havde fremsat.

Jeg har altsaa ikke den Tro, at skal Landbrugets Økonomi bedres, skal man sætte ind paa disse Omraader, og jeg tror, at den altovervejende Del af Landbruget vil give mig Ret deri. Sagen er nemlig den, at

selv om der kom en Forbedring af disse Priser, vilde det kun betyde noget for et ganske lille Tal af Landbrugets Udøvere, og derfor maa jeg egentlig sige, at det Storsind — jeg maa maaske bruge det Udtryk —, Tolvmandsforeningerne har lagt for Dagen, er værd at understrege. Det er nemlig kun nogle faa Hundrede Landejendomme her i Landet, der afleverer den ene Femtedel af den Kornmængde, der afleveres ved Udskrivning — jeg har en Statistik liggende, men skal afstaa fra at læse den op. Jeg mener altsaa, det er klart, at en Forbedring af det samlede Landbrugs Økonomi ikke lader sig foretage ad disse Veje; der maa sættes ind paa andre Omraader, og jeg er bange for at forskertse disse Muligheder ved nu at give Bolden op til en aaben Krig.

Hvis jeg har forstaaet det rigtigt, vil det ærede Medlem Hr. Hauch ikke forhøje Priserne paa det Korn, der skal bruges til Menneskeføde, og det er dog de $\frac{4}{5}$ af Udskrivningen. Priserne derpaa skulde være de nu gældende Priser. Tilbage bliver kun Spørgsmaalet om Prisen paa den Femtedel af Udskrivningsmængden, der skal bruges til Tildelingskorn til Husmændene, Svineavlscener og Forsøgsstationer. Jeg har altsaa ment, at jeg ikke vilde forskertse Muligheden for Opnaaelse af Enighed i et samlet Landbrug paa andre Omraader ved at skabe Strid om denne ene Femtedel, og hvis vi regner ud i Kroner og Øre, hvad Opfoeringsværdien er, vil der heller ikke blive Tale om, at det er noget stort Beløb, der er det ærede Medlem og mig imellem.

De Tal, det ærede Medlem fremdrog fra forskellige Lande angaaende Landmændenes Priser, var meget interessante. Jeg har selv efterforsket disse Priser og har læst dem med stor Interesse. Men nu er det jo saadan, at der er Lande, der ligger med betydeligt lavere Priser; det afhænger i mange Tilfælde af den indre Struktur i Landet, af Graden af den Planøkonomi, som Landet ledes efter. Tager vi et Land som Argentina, som har den meget store Kornhøst og Korneksport, vil vi se, at Landmændene der ikke faar blot tilnærmelsesvis de Priser, som det ærede Medlem nævnte fra andre Lande; det er ganske givet. Men det er i det hele taget noget svært at drage disse Paralleller. Jeg synes, at vi navnlig skal lægge Mærke til, at i vort Land, med den Struktur, vi har, hvor vi lægger an paa den forældede Produktion, er det i det samlede Billede langt, langt mere Prisen paa Flæsk, Smør, Æg o. lign., der tæller.

Jeg beklager, som sagt, at det ikke har været muligt at opnaa Enighed inden for Landbrugets Organisationer, og jeg beklager